

מקדם לכן. ובזמן שישראל
למטה, מחזירים ערך מאחר
הקדוש ברוך הוא, מה כתוב?
(ישעיה ג) עמי נגשיו מעולל ונשים
משלו בו. ודאי.

ביר שמאל שבעים ענפים
שמגדלים בין דגי הים, כלם
אדמים פשוטה, ומעליהם ענף
אחד יותר אדם, זה עולה ויורד,
וכלם מתפסים בשערוהיה.

בעל הלשון הרע, כשיורד הנחש,
נעשה מקפץ על ההרים מדלג על
הסלעים, עד שימצא טרף שאחוז
בצפרנים, ויאכל. אז שוכף,
וחוזרת לשונו לטוב. אשריהם
ישראל שמוזמנים לו טרפו. חוזר
למקומו (לאחרי), ונכנס לנקב
תהום רבה.

בשעורים (עולה עולם) בעלי
הרמחים והתרבות, שאין להם
חשבון, סביב אותם ששים
עליונים שסביב המטה הזו, אלה
אלפים ורבוא רבבות עומדים
בכל צד של המטה הזו למעלה,
וממנה נזונים, כלם מלפניה (וממנה
נזונים, כלם עובדים לה לפניה) לעמודו.

מתחת לכלם יוצאים פמה אלה
ורבבות שאין להם חשבון,
ויורדים ומשוטטים בעולם, עד
שתוקעים בעלי השופר
ומתכנסים, ואלה אחוזים בזהמת
הצפרנים.

המטה הזו כוללת אותם. רגלי
המטה הזו אחוזים בארבעת
צדדי העולם, כלם נכללים בכלל
שנמצא למעלה ונמצא למטה,
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת,
ועל זה כתוב הנה. מה זה הנה?
משום שמוזמנת לכלם, למעלה
ולמטה. ורשומה המטה הזו
מהכל, ונקראת אדני, הרבון של
הכל, ורשומה בין חילותיה.

משום כך הפכה צריך לכוון דברים
שלמעלה, ליחד את השם הקדוש

תבאנה, ולא מקדמת דנא, ובזמנא דישראל
לתתא, אהדרון קדל מבתר קדשא בריך הוא,
מאי כתיב, (ישעיה ג) עמי נגשיו מעולל ונשים
משלו בו. ודאי.

בידא שמאלא, שבועין ענפין, דמגדלין בין
נוני ימא, פלהו סומקי כוורדא. ועילא
מנהון, ענפא חד סומקא יתיר, דא סליק
ונחית. וכלהו אתחפין בשערהא.

מארי דלישנא בישא. פד נחית חווא. אתעביד
מקפץ על טורין, מדלגא על טנרי. עד
דישפח טרפא, דאחיד בטופרי וייכול. כדין
שכיד, ואתחזר לישניה לטב. זפאין אינון
ישראל, דמוזמנין ליה טרפיה. אהדר
לאתריה (ס"א לבתריה), עייל בנוקבא דתהומא
רבא.

כד (ס"א סליק סלקין) סלקין מארי דרומחין וסייפין,
דלית לון חשבנא, סוחרנייהו דאינון שתיין
עלאין, דסוחרניה דהאי ערסא, אלה אלפין,
ורבוא רבוון, קיימין בכל סטרא דהאי ערסא
לעילא. ומניה אתזנון, פלהו מקמיה (ס"א ומניה
אתנון, ליה פלחין בולחו קמיה) יקומוון.

מתחות פלהו, נפקין פמה אלה ורבבון, דלית
לון חשבנא, ונחתין ושאטין בעלמא,
עד דתקעי מארי שופרא, ומתכנשי. והני
כזוהמא דטופרי אחידן.

דא ערסא כליל לון, דא ערסא, רגלוהי אחידן
בארבע סטרי עלמא, כלא עאלין בכללא,
דאשתכח לעילא, ואשתכח לתתא, בשמים
ממעל, ועל הארץ מתחת, ועל דא כתיב הנה.
מאי הנה. בגין דזמינא לכלא לעילא ותתא.
ורשומא האי ערסא מפלא, אדני אתקרי,
רבונא דכלא, רשימא בין חייליהא.

בגין כך, פהנא בעי לכוונא מלי דלעילא,